

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ-ΑΝΑΚΟΠΕΣ

Αριθμός απόφασης

443/2017

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

(ειδική διαδικασία-ανακοπές)

Αποτελούμενο από το Δικαστή Δημήτριο Μακρή, Πρόεδρο Πρωτοδικών, τον οποίο όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοικήσεως του Πρωτοδικείου και το Γραμματέα ...

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 14 Φεβρουαρίου 2017 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Του ανακόπτοντος ΝΠΔΔ με την επωνυμία «...», που εδρεύει στα ..., ... και εκπροσωπείται νόμιμα, ο οποίος εκπροσωπήθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου του Ειρήνης Ντίνου.

Του καθ' ου η ανακοπή ..., κατοίκου ..., οδός ..., ο οποίος εκπροσωπήθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου του Ακριβής-Ελένης Γκότση.

Ο ανακόπτων ζητεί να γίνει δεκτή η από 21.4.2016 ανακοπή του, η οποία κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό κατάθεσης ...4.2016, προσδιορίστηκε δε η συζήτησή της για τη δικάσιμο της 7.6.2016 και μετ' αναβολήν για τη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως στο ακροατήριο, οι πληρεξούσιες δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και τις προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την υπό κρίση ανακοπή του, ο ανακόπτων ΟΤΑ ζητεί για τους αναφερόμενους λόγους, πλην του πέμπτου εξ αυτών από τον οποίο παραιτήθηκε με σχετική αναφορά στις κατατεθείσες προτάσεις του, την ακύρωση της εκτελεστικής διαδικασίας που επισπεύδεται σε βάρος του από τον

καθ' ου δυνάμει της από 31.3.2016 επιταγής προς εκτέλεση, συνταχθείσας παρά πόδας αντιγράφου εκ του πρώτου εκτελεστού απογράφου του υπ' αριθ. ...8.2014 συμβολαίου αγοραπωλησίας ακινήτου της συμβολαιογράφου ... και του από 15.4.2016 κατασχετηρίου εγγράφου με το οποίο επιβλήθηκε σε βάρος του ανακόπτοντος κατάσχεση στα χέρια της ΔΕΗ Α.Ε. ως τρίτης για το ποσό των 158.096,80 ευρώ και να επιβληθεί σε βάρος του καθ' ου η δικαστική του δαπάνη.

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η υπό κρίση ανακοπή παραδεκτώς και αρμοδίως φέρεται προς εκδίκαση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά την διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (άρθρα 614 επ., 933, 937 παρ. 3 ΚΠολΔ) καθώς η επίδοση της επιταγής προς εκτέλεση έγινε μετά τις 1.1.2016.

Από την εκτίμηση όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων, τα οποία επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, αποδεικνύονται τα ακόλουθα: Επισπεύδεται σε βάρος του ανακόπτοντος εκτελεστική διαδικασία δυνάμει της από 31.3.2016 επιταγής προς εκτέλεση, συνταχθείσας παρά πόδας αντιγράφου εκ του πρώτου εκτελεστού απογράφου του υπ' αριθ.8.2014 συμβολαίου αγοραπωλησίας ακινήτου της συμβολαιογράφου ... και του από ...4.2016 κατασχετηρίου εγγράφου με το οποίο επιβλήθηκε σε βάρος του ανακόπτοντος κατάσχεση στα χέρια της ΔΕΗ Α.Ε. ως τρίτης για το ποσό των 158.096,80 ευρώ.

Με τον πρώτο λόγο της ανακοπής του, ο ανακόπτων ΟΤΑ επικαλείται ακυρότητα της επιβληθείσας κατάσχεσης στα χέρια της ΔΕΗ Α.Ε. ως τρίτης, επειδή ο καθ' ου δεν τήρησε τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 2 του Ν. 3068/2002 που δεν επιτρέπει την έναρξη της εκτελεστικής διαδικασίας σε βάρος του Δημοσίου ή ΝΠΔΔ χωρίς να έχει παρέλθει χρονικό διάστημα εξήντα (60) ημερών από την επίδοση του εκτελεστού συμβολαίου στον εκπρόσωπο του ΟΤΑ. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 2 του Ν. 3068/2002, «Αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος του Δημοσίου ή ΝΠΔΔ επιτρέπεται μετά την παρέλευση εξήντα (60) ημερών από την επίδοση της απόφασης στον Υπουργό που είναι αρμόδιος για την πληρωμή ή στον εκπρόσωπο του ΝΠΔΔ». Από την διάταξη αυτή προκύπτει ευθέως ότι η υποχρέωση επίδοσης αφορά δικαστικές αποφάσεις έστω και σε απλό αντίγραφο (ήτοι ακόμη και χωρίς επιταγή προς εκτέλεση συνταχθείσα κάτωθι αντιγράφου εξ απογράφου), όχι όμως και περιπτώσεις άλλων εκτελεστών τίτλων, όπως εν προκειμένω το συμβόλαιο

δυνάμει του οποίου επισπεύδεται η εκτέλεση. Επομένως ο πρώτος λόγος είναι απορριπτός ως μη νόμιμος.

Με τον δεύτερο λόγο της ανακοπής, ο ανακόπτων ισχυρίζεται ότι η εκτέλεση επισπεύδεται απαραδέκτως σε βάρος του με βάση το προαναφερθέν συμβόλαιο, καθώς σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1 του Ν. 3068/2002, όπως προστέθηκε σε αυτό η παρ. 2 με το άρθρο 20 του Ν. 3301/2004, «δεν είναι δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του παρόντος και δεν εκτελούνται οι εκτελεστοί τίτλοι που αναφέρονται στις περιπτώσεις των εδαφίων γ-ζ της παρ. 2 του άρθρου 904 ΚΠολΔ, πλην των κηρυχθεισών εκτελεστών αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων» (τα συμβόλαια ως εκτελεστοί τίτλοι αναφέρονται στην περίπτωση δ').

Στο άρθρο 1 του ν.3068/2002 (ΦΕΚ α 274/14.11.2002), όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με το άρθρο 20 του ν.3301/2004, που εκδόθηκε εις εκτέλεση του άρθρου 94 παρ.4 του Συντάγματος, ορίζεται ότι "Το Δημόσιο, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έχουν υποχρέωση να συμμορφώνονται χωρίς καθυστέρηση προς τις δικαστικές αποφάσεις και να προβαίνουν σε όλες τις ενέργειες που επιβάλλονται για την εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής και για την εκτέλεση των αποφάσεων. Δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου είναι όλες οι αποφάσεις των διοικητικών, πολιτικών, ποινικών και ειδικών δικαστηρίων που παράγουν υποχρέωση συμμόρφωσης ή είναι εκτελεστές κατά τις οικείες δικονομικές διατάξεις και τους όρους που κάθε απόφαση τάσσει". Επακολούθησε ο ν. 3301/2004 με το άρθρο 20 του οποίου προστέθηκε στο άνω άρθρο 1 του ν.3068/02 εδάφιο, σύμφωνα με το οποίο, δεν είναι δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του παρόντος νόμου και δεν εκτελούνται οι εκτελεστοί τίτλοι που αναφέρονται στις περιπτώσεις των εδαφίων γ' - ζ' της παρ.2 του άρθρου 904 ΚΠολΔ (μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και τα εκτελεστά συμβόλαια), πλην των κηρυχθεισών εκτελεστών αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων. Περαιτέρω, το Διεθνές Σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, που, μαζί με το προαιρετικό Πρωτόκολλό του, κυρώθηκε με τον ν.2462/1997, και άρχισε να ισχύει για την Ελλάδα από 5.8.1997 (Ανακοίνωση Υπ. Εξωτ. Φ.0546/62/Α1 / 292/Μ.2870/7.5.1997), έχει δε υπερνομοθετική ισχύ κατά το άρθρο 28 παρ.1 του Συντάγματος, στο άρθρο 2 παρ.3 αυτού ορίζει ότι: "Τα Συμβαλλόμενα

Κράτη στο παρόν Σύμφωνο αναλαμβάνουν την υποχρέωση: α) να εγγυώνται ότι κάθε άτομο, του οποίου τα δικαιώματα και οι ελευθερίες, που αναγνωρίζονται στο παρόν Σύμφωνο, παραβιασθούν, θα έχει στη διάθεσή του μία πρόσφορη προσφυγή, ακόμη και αν η παραβίαση θα έχει διαπραχθεί από πρόσωπα που ενεργούν υπό την επίσημη κρατική ιδιότητά τους, β) να εγγυώνται ότι η αρμόδια δικαστική, διοικητική, νομοθετική... αρχή ... θα αποφαινεται πράγματι σχετικά με τα δικαιώματα του προσφεύγοντος, και να προωθήσουν τη δυνατότητα δικαστικής προσφυγής, γ) να εγγυώνται την εκτέλεση, από τις αρμόδιες αρχές, κάθε απόφασης που θα έχει κάνει δεκτή τη σχετική προσφυγή".

Εξάλλου, το άρθρο 14 παρ.1 εδ. α' του ίδιου Συμφώνου ορίζει ότι: "Κάθε πρόσωπο έχει το δικαίωμα η υπόθεσή του να δικαστεί από ... δικαστήριο ... το οποίο θα αποφασίσει ... και για αμφισβητήσεις δικαιωμάτων και υποχρεώσεων αστικού χαρακτήρα". Με τη διάταξη αυτή συμπορεύεται και το δικαίωμα πρόσβασης σε δικαστήριο, που καθιερώνεται με το άρθρο 6 παρ.1 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) (η οποία κυρώθηκε με το ν.δ.53/1974), καθώς και με το άρθρο 20 παρ.1 του Συντάγματος. Οι ως άνω διατάξεις δεν ιδρύουν μόνο διεθνή ευθύνη των συμβαλλομένων κρατών, αλλά έχουν άμεση εφαρμογή και υπερνομοθετική ισχύ, άρα θεμελιώνουν δικαιώματα υπέρ των προσώπων που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής τους. Οι διατάξεις αυτές εγγυώνται όχι μόνο την ελεύθερη πρόσβαση σε δικαστήριο, αλλά και την πραγματική ικανοποίηση του δικαιώματος που επιδικάστηκε από το δικαστήριο, δηλαδή το δικαίωμα αναγκαστικής εκτέλεσης, χωρίς την οποία η προσφυγή στο δικαστήριο θα απέβαλλε την ουσιαστική αξία και χρησιμότητά της.(Ολ.ΑΠ 21/2001) Από τις εκτεθείσες συνταγματικές διατάξεις και εκείνες του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα και της ΕΣΔΑ σαφώς συνάγεται ότι, προς επίτευξη του επιδιωκόμενου με αυτές σκοπού της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, επιτρέπεται η αναγκαστική εκτέλεση κατά του Δημοσίου, ΟΤΑ και ΝΠΔΔ, ανεξαρτήτως εάν εκτελείται δικαστική απόφαση ή άλλος τίτλος όπως το εκτελεστό συμβόλαιο, καθώς η αναγκαστική εκτέλεση αποτελεί έκφραση του δικαιώματος δικαστικής προστασίας. Παρέπεται, ότι η άνω νομοθετική ρύθμιση του άρθρου 20 ν. 3301/2004, κατά την οποία δεν εκτελούνται οι αναφερόμενοι σ' αυτή εκτελεστοί τίτλοι, μεταξύ των οποίων και τα εκτελεστά συμβόλαια, αντίκειται στις ειρημένες διατάξεις του Συντάγματος και των

Διεθνών Συμφώνων και ως εκ τούτου είναι ανεφάρμοστη (ΑΠ 2347/2009, ΕΠολΔ 2010, 72, ΕφΑθ 1837/2007, ΝοΒ 2007, 1143). Επομένως και ο δεύτερος λόγος ανακοπής είναι απορριπτός ως μη νόμιμος.

Με τον τρίτο λόγο ανακοπής, ο ανακόπτων επικαλούμενος τη διάταξη του άρθρου 17 του Ν. 2145/1993, ισχυρίζεται ότι η αξίωση του καθ' ου για καταβολή του τιμήματος αγοραπωλησίας συνδέεται με δαπάνες του Δήμου οι οποίες υπόκεινται στον προληπτικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, και εφόσον η απαίτηση δεν προέρχεται από τελεσίδικη απόφαση ή τελεσίδικη διαταγή πληρωμής, δεν δεσμεύεται το Ελεγκτικό Συνέδριο που υποχρεούται σε έλεγχο νομιμότητας της δαπάνης και περαιτέρω, ότι εν προκειμένω εκδόθηκε χρηματικό ένταλμα πληρωμής το οποίο επεστράφη αθεώρητο με πράξη από την Υπηρεσία Επιτρόπου και εισήχθη στο 7^ο Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου προς έκδοση απόφασης, με αποτέλεσμα να είναι άκυρη η επισπευδόμενη εκτέλεση.

Κατά το άρθρο 17 του ν. 2145/1993, τα πολιτικά και διοικητικά δικαστήρια, όταν δικάζουν αγωγές που στρέφονται κατά ΝΠΔΔ και εγείρουν από οποιονδήποτε γενεσιουργό λόγο αξιώσεις που συνδέονται με δαπάνες τους, οι οποίες υπόκεινται στον προληπτικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου (άρθρο 19 επ. του π.δ. 774/1980 - Οργανισμός Ελεγκτικού Συνεδρίου), δεν εκδίδουν οριστική απόφαση, αν δεν προσάγεται, για μεν την περίπτωση που έχει αποφανθεί το Ελεγκτικό Συνέδριο, η οικεία πράξη του αρμόδιου τμήματός του, για δε την περίπτωση που δεν έχει υποβληθεί ή εκκρεμεί στο τμήμα τέτοια υπόθεση, σχετική βεβαίωση του γραμματέα αυτού, διατάσσουν δε αυτεπαγγέλτως την προσαγωγή από το παριστάμενο ΝΠΔΔ ή τον ενδιαφερόμενο ή, εφόσον απολείπονται, την αποστολή από το Ελεγκτικό Συνέδριο της πράξεως του τμήματός του ή βεβαιώσεως του γραμματέα του. Σε περίπτωση μη προσαγωγής των ανωτέρω εγγράφων, το δικαστήριο που δικάζει μια τέτοια αγωγή, διατάσσει την αναστολή εκδόσεως οριστικής αποφάσεως, μέχρις ότου προσκομισθούν τα έγγραφα αυτά. Εν προκειμένω δεν τίθεται ζήτημα αποστολής πράξης ή βεβαιώσεως, καθώς δεν πρόκειται για αγωγή που στρέφεται κατά του ανακόπτοντος αλλά για αξίωση εκτελούμενη με εκτελεστό συμβόλαιο και επομένως απορριπτός είναι ο λόγος ανακοπής ως μη νόμιμος, πέραν του ότι σε κάθε περίπτωση η διάταξη του άρθρου 17 του Ν. 2145/1993

είναι σιωπηρώς καταργηθείσα μετά την έναρξη ισχύος του ΚΔΔ (ΕφΛαρ 531/2014, ΔΕΦαΘ 4886/2013, δημοσίευση ΝΟΜΟΣ).

Με τον τέταρτο λόγο ανακοπής, ο ανακόπτων ισχυρίζεται ότι μη νόμιμα ο καθ' ου τον επιτάσσει με την ανακοπτόμενη επιταγή προς εκτέλεση να του καταβάλει ποσό 11.616,89 ευρώ για τόκους υπερημερίας επί του κεφαλαίου από 23.11.2014, καθώς δεν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις για την καταβολή τους, αφού δεν έχει επιδοθεί στο Δήμο σχετική αγωγή, από την επίδοση της οποίας σύμφωνα με το άρθρο 21 του ΚΔ 266/10.7.1944 αρχίζει η τοκοφορία. Ο ισχυρισμός αυτός είναι απορριπτός ως μη νόμιμος, ερειδόμενος επί της εσφαλμένης προϋποθέσεως ότι πρόκειται περί επίδικης απαίτησης για την οποία ασκήθηκε αγωγή, ενώ εν προκειμένω πρόκειται για απαίτηση προερχόμενη από εκτελεστό συμβόλαιο, ενώ η ημερομηνία έναρξης της τοκογονίας προκύπτει ευθέως από το ίδιο το συμβόλαιο, που προβλέπει να καθίσταται έντοκο με το νόμιμο επιτόκιο υπερημερίας και ληξιπρόθεσμο ολόκληρο το υπόλοιπο οφειλόμενο τίμημα σε περίπτωση μη εμπρόθεσμης καταβολής δύο (2) συνεχόμενων δόσεων.

Τέλος με τον έκτο λόγο της ανακοπής του, ο ανακόπτων εκθέτει ότι για την ικανοποίηση του ο καθ' ου επισπεύδει εκτέλεση με κατάσχεση στα χέρια της ΔΕΗ ως κατόχου και νόμου υπευθύνου εισπρακτικού φορέα των Τελών Ακίνητης Περιουσίας (ΤΑΠ) σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 953 παρ. 2 περ. α' ΚΠολΔ, δηλαδή προέβη σε κατάσχεση εσόδων τα οποία κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 982 παρ. 1 περ. α' ΚΠολΔ είναι ακατάσχετα επειδή εξαρτώνται από αντιπαροχή, πηγάζουν από έννομη σχέση δημοσίου δικαίου άλλως πρόκειται για απαιτήσεις υπέρ του Δήμου που έχουν ταχθεί για την εξυπηρέτηση ειδικού δημοσίου σκοπού. Ο ισχυρισμός αυτός είναι απορριπτός ως μη νόμιμος, καθώς όσον οι φόροι και τα τέλη δεν είναι ακατάσχετα και δεν περιλαμβάνονται στη δημόσια αλλά στην ιδιωτική περιουσία των ΟΠΑ (ΟΛΑΠ 17/2002, δημοσίευση ΝΟΜΟΣ). Επιπλέον δεν έχουν προορισμό να εξυπηρετήσουν ειδικό δημοτικό σκοπό αλλά παρέχουν το μέσο για την αντιμετώπιση των αναγκών του ανακόπτοντος.

Εφόσον λοιπόν ουδείς λόγος ανακοπής κρίθηκε βάσιμος, απορριπτέα τυγχάνει στο σύνολό της η ανακοπή ως κατ' ουσίαν αβάσιμη και η δικαστική δαπάνη των διαδικών πρέπει να συμψηφισθεί ολικά, λόγω της ιδιαίτερης

δυσχέρειας στην ερμηνεία των νομικών κανόνων που εφαρμόστηκαν (άρθρο 179 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την ανακοπή.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ στο σύνολό της τη δικαστική δαπάνη των διαδίκων.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση, παρουσία του γραμματέως και απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους στις 1 Ιουνίου 2017.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ